Artistul și începuturile artei sale

On Iulie 13, 2021

Cine nu știe să privească adânc o floare și să extragă esența unui simbol menit să fie subiectul unei picturi desprinsă din imaginație, nu va putea niciodată să accepte realitatea unei experiențe de autocunoaștere.

Totdeauna fac o oprire în acest loc: o seră plină de flori, plină de mirosuri ademenitoare, de chemări, de culori vii. Cu siguranță este un spațiu natural dedicat esteticii. Şi numai grădina mea știe ce vrea de la acest loc, vrea o comparație cu un model similar de mutualism, din punct de vedere al conținutului unei imagini în care orice floare zâmbește de fericire la vederea portretului ei ilustrat pe pânză. Sunt un artist, fiindcă orice floare care îmi încântă vederea devine imediat proiecție a realității pe pânza creației.

Uneori ies în grădină doar ca să-mi amintesc de liniștea din acea seră în care florile se dezvoltă mai repede, îmbinându-se cu alte plante și în care predomină culorile cele mai vii. N-am crezut niciodată că o seră atât de plină cu flori îmi va înfrumusețea gradina într-o bună zi, cu speciile născute într-un spațiul plin de diversitate, cu efect cromatic contrastant.

Şi uite că din nou m-am aflat în locul de unde grădina mea și-a procurat cu ani în urmă primul trandafir, primul crin, prima mușcată sau prima narcisă. Ordinea nu mai contează. Dar însăși faptul că ceva din grădina mea face parte din acea minunată seră, mult mai interesantă decât orice vizită în Dubai, mă face să cred că dețin o florărie cochetă, definită prin stil și eleganță, a cărei operă de artă n-o poate sesiza decât ochiul pictorului care apreciază cum trebuie estetica luminii menită să domine Paradisul. Faptul acesta face totodată distincția dintre „poezie” și „natură”.

Este de așteptat ca eu însumi să fiu un artist, nu-i așa? Fiindcă am știut să adun dintr-o singură seră numai acele flori din care s-a creat compoziția imaginii care înfrumusețează grădina mea. Nu degeaba, esența simbolului unui trandafir este chiar efectul pe care-l va avea aceasta asupra celor care îl privesc: "A return to a place never seen".

Leadership: Poți să te descoperi într-o variantă a motivului de revizuire a unei experiențe vizuale în care apare o imagine nouă a Realității, în funcție de starea pe care o generezi în cadrul unui spațiu tematic de tipul: „Casa naturii” ?

Ați observat cum se formează un artist? Se formează din alăturarea florilor de culori, mărimi sau forme contrastante, sugerând frumusețea, puritatea, lumina, viața. Caracteristica acestora este fluiditatea compoziției care formează subiectul tabloului, orizontul deschis, ritmul viu al nașterii ideilor și al expunerii lor în fața unui privitor care se vede pe sine în centrul lumii care-l înconjoară. Cine nu știe să privească adânc o floare și să extragă esența unui simbol menit să fie subiectul unei picturi desprinsă din imaginație, nu va putea niciodată să accepte realitatea unei experiențe de autocunoaștere.

Următoarea dată când veți vizita o seră, știindu-vă mult mai apropiați de artă, poate vă veți gândi la grădina mea minunată, foarte îngrijită, admirată de trecători, unde florile parcă se întrec în parfumul lor plin de farmec și în culorile multicolore. Nu știu de ce cred asta, dar grădina mea este mult mai încântătoare decât orice seră. Fiindcă aici, în grădina mea, pot să fiu eu însumi. Mă simt bine, mă simt în largul meu. Neavând în minte decât grija pentru aranjarea culorilor.

Într-o variantă a acestei apropieri de artă apare o imagine nouă a omului care trăiește în

mijlocul naturii și se vede ca o parte importantă din ea, așa cum este el înfățișat de scriitorul Gheorghe Schwartz în romanul „Ucenicul Vrăjitor”:

„În ziua aceea mi se părea că sunt atât de obosit. Așteptam ceva, nu știu prea bine ce. Se întâmpla ceva tare ciudat cu mine. Câteodată - cred că din cauza oboselii - am senzația că totul se petrece în afara mea, că nu am niciun rol în cele din jur. Privesc atunci fără să gândesc la frumusețile din jur, dar rațiunea fragmentată în mii de scântei sclipește în judecăți surprinzătoare, nelegate între ele. Eram eu și nu eram eu: eu le vedeam pe toate, eu găseam comparațiile cele mai ciudate și între timp priveam la mine ca la un altcineva, participând ca spectator la propriul meu spectacol. Vedeam totul, dar nu sesizam nimic care să aibă un asemenea efect de îmbunătățire a dispoziției sau cel puțin nimic bătător la ochi.”

Ați observat de ce un artist este mai mult decât un fan al florilor colorate, capabil să găsească comparații între simboluri și realitate? Fiindcă, indiferent de starea pe care o are în momentul utilizării simbolicului asupra artei, el privește la sine ca la un altcineva, participând ca spectator la propriul său spectacol (ce poate să transpară din înflorirea grădinii).

Experiența vizuală este percepția pe care ți-o formezi despre ceea ce te emoționează atunci când ceea ce te atrage în jur este ceea ce admiri la tine însuți prin asemănare sau comparație cu sufletul naturii.

Experiența vizuală în care apare o imagine nouă a Realității este strâns legată de percepția pe care o ai despre lumea înconjurătoare în momentul când ești singurul martor la evoluția unei teme numite: „Personalizarea unei varietăți de emoții trăite prim comparație”.

Artistul și începuturile artei sale fac referire la realitatea unei experiențe de autocunoaștere în care posibilitatea de a accede la un înalt nivel de spiritualitate depinde de modul în care folosești adevăratul spectacol al naturii la efectuarea unei explorări personale, în scopul promovării unei Creații autentice.

Source: https://neculaifantanaru.com/artistul-si-inceputurile-artei-sale.html